

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

N:o 9.

Syyskuu.

TOIMITTAJAT:

JOHN SUNDBERG. HUUGO NYBERG.

Vastaava.

Toim. sihteeri.

1909

XIV:sta vuosik.

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa. — Hinta 1 m. 50 p. koko vuodelta.

Sisällys: Älä varasta! — Keskustelut Kuopion kesäkoulussa 1—14. 6. 1909. — Mihin ensimmäinen ryypyt vie? — Lappeenrannasta — Kertomus Suomen Kuuromykkäinliiton Tampereen haara-osaston (Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen toiminnasta vuonna 1908. — Kirjeenvaihtoa. — Tietoja kotimaasta. — Kiitos.

Älä varasta!

Jokainen tämän lehden lukija tuntee nämät sanat: älä varasta! Jokainen meistä tietää kuka nämät sanat on puhunut. Meille on myös opetettu usein mitä ne sanat merkitsevät. Ehkä muutamat lukijat ajattelevat: varastamisesta ei enää tarvitse kirjoittaa Km. Lehdessä. — Mutta tahdomme kuitenkin tästä asiasta vähän puhua.

Jokaisen ihmisen pitää tehdä työtä. Jo lapsena on ihmiselle opetettava, että työnteko on ihmisen velvollisuus. Ihmisen pitää rakastaa työtä, sillä se on suuri onni, että ihminen osaa, tahtoo ja jaksaa tehdä työtä. Työnteko muuttaa ihmisen elämän hauskaksi. Työstään ihminen saa elatuksensa: leivän, vaatteet, rahan, omaisuuden. Jokainen ihminen tarvitsee *omaisuutta* voidakseen elää. Omaisuuksia on hankittava rehellisellä työllä. Muutamat ihmiset eivät viitsi tehdä työtä, vaan he koettavat hankkia omaisuutta esim. varastamalla ja monenlaisella kavaluudella. Tämä on rikos Jumalan käsky vastaan ja maallista lakia vastaan.

Varas ajattelee, ettei varkaus ole paha. Hän ajattelee: jos minä otan *hyvin vähän* toiselta ihmiseltä salaa, niin ei se ole synti. Tämä on erehdys. Pienikin varkaus on synti. Lapsi, joka varastaa sokuripalan äidin sokuriastiasta, tekee syntiä. Jos poika ottaa toisen talon pellolta salaa nauriita, tahi naapurin puutarhasta omenia ja marjoja, niin hän tekee väärin. Jos tyttö ottaa salaa toverin laatikosta neulan, kuvakortin tahi kynän, niin hän tekee syntiä. Jos mies ottaa salaa nukkuvan toverin taskusta rahaa, niin se on varkautta. Pienikin varkaus on synti.

Maallinen laki rankaisee varkaan. Poliisi etsii varasta ja ottaa hänet kiinni. Sitten viedään hänet oikeuteen, jossa tuomari tutkii hänet ja tuomitsee hänet linnaan, eli vankeuteen. Vast'edes kirjoitetaan aina sellaisen ihmisen papinkirjaan, eli mainetodistukseen, että häntä on rangaistu varkaudesta. Näin on hänen maineensa mennyt, *hän ei ole enää hyvämaineinen ihminen.*

Joskus ei varkaus tule ilmi. Varas voi sen kätkeä niin hyvin, ettei kukaan ihminen varmasti tiedä, onko hän varastanut, vai ei. Mutta luuletteko, että sellainen varas jää rankaisematta? Ei. Jumala näkee kaikki. Häneltä ei voi mitään syntiä salata. Jumala näkee varkaan pahat työt yön pimeydessäkin. Ja Jumala rankaisee häntä. — Varkaalla on omatunto. Sen kautta puhuu Jumala hänelle. *Rauhaton omatunto* on vaikea rangaistus. Rauhaton omatunto muistuttaa päivällä ja yöllä: sinä olet varastanut! Joskus täytyy ihmisten tulla tunnustamaan vanhoja, vuosia sitten tekemiään rikoksia ja varkauksia. Ei kukaan ole niistä tieninyt, maallinen laki ei ole niistä rangaissut. Mutta *omatunto* on kuitenkin monia vuosia nuhdellut ja tehnyt ihmisen rauhatomaksi. Viimein on ihmisen täytynyt mennä tunnustamaan tuomarille tahi papille, tahi opettajalleen, tahi vanhemmilleen, tahi sille, jolta on varastanut. Kun hän on tunnustanut rikoksensa ja maksanut takaisin sen, minkä varasti, niin omatunto rauhoittuu. Monta kertaa ihminen kuoleman lähestyessä tunnustaa rikoksiaan, kun omatunto käskää. — Me tiedämme, että kaikkea pahaa, siis varkauttakin, seuraa rangaistus. Sentähden sanoo raamattukin: *ei Jumala anna pilkata itseään, vaan mitä ihminen kylvää, sen hän myös saa niittää.* Jos siis ihminen tekee pahaa,

niin hän saa siitä pahan palkan, mutta jos hän tekee oikein ja on rehellinen, niin hän saa hyvän palkan Herralta. Jumala antaa hänelle onnea ja siunausta maan päällä.

Varkauden syntiä tekevät monet ihmiset. Pienet lapsetkin osaavat olla monella tavalla kavaliala ja epärehellisiä. Lapset opivat sitä aikaihmisiltä.

Jos katsomme erityisesti kuuromykkiä, niin, ikävä kyllä, he myös usein tahtovat varkaudella ja petollisilla keinoilla saada itselleen rahaa ja tavaroita. Useilla km:llä on suuri kiusaus varkauteen. Kouluissa täytyy opettajain hyvin usein rangaista oppilaita varkauden tähden. Monta kertaa on täytynyt erottaa km. oppilaita pois koulusta tämän synnin tähden. Ensin heitä on opetettu, että ei saa varastaa. Heitä on rangaistu siitä monta kertaa kun eivät totelleet. Mutta kun oppilaat eivät siitäkään ole totelleet, vaan ovat taas varastaneet, niin sitten on täytynyt ajaa pois sellaiset pahat oppilaat koulusta, etteivät toisia turmeleisi.

Mutta myös aikaihmiset km:t, sellaiset, jotka jo ovat käyneet koulunsa loppuun, usein varastelevat ja koettavat pettää toisia km. ja kuulevia ihmisiä. Usein luemme sanomalehdissä, että km:t siellä täällä ovat varastaneet milloin enemmän, milloin vähemmän ja sitten on heidät tuomittu vankeuteen. Voisimme mainita sellaisia tapauksia viime vuosilta. Eihän kaikki pikku varkaudet ole tulleet ilmi, ei oikeuden eteen, eikä sanomalehtiin. Mutta epärehellisyyttä harjoitetaan kuitenkin puheilla ja töillä toverien keskuudessa ja koti-piirissä. Ja tämä on häpeällistä ja surullista kuulla ja ajatella.

Tuossa nähdään esim. tyttö, jolla on koreat vaatteet, hieno hattu, hansikkaat kädessä, tukka käherrelty, kävelee hyvin koreilevasti ja on hyvin ylpeän näköinen. Ja kuitenkin tiedetään, ettei hän ole rehellinen, vaan hänen maineensa on huono. Onko tämä kaunista? Ei koreat vaatteet voi peittää hänen kavaluut-taan. Valhe, varkaus ja huonot tavat voivat olla piilossa hienojen vaatteiden alla. Olkaa varovaisia!

Tahi tuossa nähdään nuori mies. Korkea kaulus kaulassa, paperossi suussa, keppi kädessä kävelee hän kadulla. Hän on hyvin hienon näköinen. Ja kuitenkin tiedetään, että hän on vä-

hän ottanut salaa sieltä ja täältä, tahi on hän *lainannut* rahaa tovereiltansa, eikä tahdo maksaa. Hän valehtelee ja sanoo: en ole lainannut sinulta rahaa! Onko tämä oikein? Ei, vaan tämä on hyvin surullista ja kurjaa. Tuo mies ylpeilee ja koreilee *varastetulla tavaralla, kavaluudella saadulla rahalla*. Ehkä tuon hienon puvun alla on *rauhaton omatunto*, joka polttaa kuin tuli.

Varkautta on monenlaista. Varkautta on: kun otamme salaa, tahi väkivallalla ryöstämme, tahi jos petämme toista ihmistä kaupassa, tahi teemme huonoa työtä ja otamme suuren palkan, myymme huonoa tavaraa ja otamme kalliin hinnan, lainaamme rahaa tovereilta ja emme maksa sitä —.

»Älä varasta», sanoo Jumala. Ajattele näitä kahta sanaa! Tutki mitä ne sanat sanovat *sinulle!* Älä luule, että ainoastaan oppilaat koulussa tarvitsevat näitä sanoja. Kyllä me kaikki: suuret ja pienet, ymmärtäväiset ja heikko-ymmärryksiset tarvitsemme oppia joka päivä tämän käskyn. Olkaamme puhtaat ja rehelliset ajatuksissa, puheissa ja töissä!

H. N.

Keskustelut Kuopion kesäkoulussa

1—14. 6. 1909.

(Jatkoa).

IV.

Onko hyvä, että kuuromykät usein muuttavat yhdestä paikasta toiseen ja onko kuuromykillä kaupungeissa parempi olla kuin maalla?

Monet oppilaat sanoivat huomanneensa, että koulusta pääsneet km:t usein tahtovat muuttaa yhdestä paikasta toiseen. He eivät tahdo kauan olla samassa paikassa. Jos he ovat palvelijoita, niin eivät pysy kauan saman isännän työssä, vaan menevät pian toiseen taloon. Jos ovat käsityöläisiä (puuseppiä, suutareita j. n. e.), niin muuttavat pian yhden mestarin luota toisen mestarin töihin. Joskus talojen pojat ja tytötkään eivät tahdo olla

omassa kodissaan, vaikka siellä olisi paljon työtä, vaan lähtevät pois kodista maailmaan. Erittäinkin maalla asuvat km:t tahtovat muuttaa kaupunkeihin ja etsivät sieltä itselleen uusia työpaikkoja. Matkustelevaisia ja muuttelevaisia km:iä näkee usein. Onko tämä hyvä? Onko tästä hyötyä km:lle?

Useat toverit sanoivat: tämä ei ole hyvä. Ei ole hyödyllistä usein vaihtaa ja muuttaa työpaikkaa. Pitää pysyä siinä työssä, mihin on ruvennut. Km. ehkä ajattelee: tämä työ on vaikeata; minun isäntäni ja mestarini vaatii paljon työtä; tämän talon ruoka on niin huonoa; tässä saa vähän palkkaa, tässä on pahoja palvelus-tovereita, he pilkkaavat minua, en tahdo siis olla tässä paikassa enää, vaan muutan toiseen paikkaan, siellä on parempi. — Mutta usein km. erehtyy ajatuksissaan. Toverit sanoivat huomanneensa, että *joka paikassa on vaikeuksia*. Ei ole sellaista paikkaa missään, jossa ei olisi jotakin vaikeaa ja raskasta. On parasta olla kärsivällinen ja rohkealla, nöyrällä mielellä tehdä työtänsä, eikä lähteä muualta etsimään helpompia työpaikkoja. Työssä vahvistuu ruumis ja sielu. — Mutta muuttelemisesta tulee monenlaista vahinkoa. Isännät ja mestarit eivät tahdo antaa työtä sellaiselle km:lle, joka on usein muuttanut paikasta toiseen. He ajattelevat: tuo km. ei ole uskollinen työmies. Muuttelemisessa menee paljon aikaa ja rahaa hukkaan. Siinä oppii veltoksi ja laiskaksi. Vaatteet menevät rikki, rahakukkaro tulee tyhjäksi. Muutamat km:t ovat muutellessaan oppineet huonoja tapoja: juoppoutta ja varkautta ja kerjäämistä. On olemassa sellaisia nuoria km., jotka matkustelevat paikasta toiseen, eivät viitsi tehdä työtä, vaan kerjäävät, valehtelevat ja varastelevat. Sellaiset km:t tuottavat häpeätä tovereillensakin. Ihmiset luulevat, että kaikki km:t ovat samanlaisia. — Ei pitäisi siis kuuromykkien ilman syytä muuttaa usein, vaan pysyä samassa työssä kärsivällisesti. Eräs toveri kertoi itsestään: olin nuorempana velitto. En tahtonut tehdä työtä. Mutta nyt vanhempana olen oppinut tekemään työtä; ei kenenkään tarvitse käskää minua työhön. Laiskana on ikävä olla, mutta ahkerana on iloista olla. — Toinen toveri kertoi: vanhempani neuvoivat minua koulusta päästyäni pysymään kotona. Mutta en uskonut heitä. Olin tyytymätön, läksin pois kotoa, muutin toiseen paikkaan. Siellä tuli

kovin ikävä. Tulin kotiin takaisin. Nyt olen tyytyväinen; nyt on kotona hauska olla. — Minkätähden km:t sitten tahtovat muuttaa maalta kaupunkiin asumaan? Monet sanoivat: alkää muuttako maalta pois! Maalla on parempi olla, kaupungiesa on vaikea elää. Maalaiset sanoivat: maalla on yksinäistä, ei ole toisia km.-tovereita, mutta kaupungissa on toisia km. ja siellä näkee paljon hauskaa, siellä on hauskenpi asua. Mutta kaupunkilaiset sanoivat: ei ole kaikki hauskaa mikä hauskalta näyttää kaupungissa. Siellä on ilma huono. Siellä on kaikki kallista, ruoka, asunto, vaatteet j. n. e. maksavat paljon rahaa. Täytyy asua ahtaissa huoneissa, monta ihmistä asuu yhdessä pienessä huoneessa. Jos tulee sairaaksi, tahi työ loppuu, tahi tulee työlakkoja, silloin loppuu raba ja tulee suuri köyhyys ja nälkä. Silloin täytyy ottaa velkaa toisilta tovereilta. Kun ei voi maksaa velkoja, niin tulee riitoja km:n kesken. Rüdellään, juorutaan, panetellaan. Tämä on hyvin surkeaa. Kaupungeissa on myös suuria kiusauksia. Huonot toverit viettelevät juoppouteen, kortin pelaamiseen, tuhlaavaisuuteen, koreilemiseen ja muihin synteihin. Maalla ei ole tällaisia vaikeuksia niin paljon. Siellä pysyy km:n ruumis ja sielu paremmin terveenä.

Kokous päätti, *että km:n on vastustettava muuttamisen haluaan, eikä pidä pyrkiä kaupunkeihin asumaan, vaan pitää pysyä maalla, jos on tilaisuutta siihen.*

V.

Toveri Markus Ahvenjärvi Tornioista teki kysymyksen: *onko harjakkokoulu tarpeellinen km:lle?* Hänen mielestään on karjakkokoulu hyvin tärkeä koulu. Oli nähnyt sellaisen koulun Pohjanmaalla ja oli hyvin ihastunut siitä. Paljon hyvää saa sellainen ihminen, joka on ollut karjakkokoulussa. Niin sanoi Markus ja kehoitti kauniilla sanoilla tovereitaan menemään tuohon kouluun. Markus ei ole itse ollut siellä, mutta olipa joukossa eräs reipas Savon tyttö, Tekla Väänänen Lapinlahdelta, joka oli ollut 10 päivää karjakkokoulussa. Hän kertoi, mikä se koulu on ja mitä siellä tehdään. Siinä koulussa oli poikia ja tyttöjä, siis

yhteiskoulu. Kaikki tekivät samoja töitä: ruokkivat, juottivat ja hoitivat lehmiiä sekä — lypsivät! Pojatkin lypsivät lehmiiä! Mutta vaikeaa se oli ollut alussa. Niin, nykyään on jo mieskarjakkoja ja sentähden pojat oppivat hoitamaan ja lypsämään lehmiiä samalla tavalla kuin tytötkin. — Oli hauska kuulla Teklan kertovan tästä pienestä karjakkokurssista eli koulusta. Ja tietysti kaikki ymmärsivät, että tällöinen oppi olisi hyvin tarpeellinen km:llekin. — Juho Reinikainen toivoi vielä, että samassa kun pojat oppivat lypsämään lehmiiä, niin tytöt oppisivat valjastamaan hevosia —.

Mutta — pitäisikö taas perustaa uusi koulu km:lle, karjakkokoulu? Muutamat ehkä ajattelivat, että olisi hauskaa taas saada uusi koulu. Onhan valtiolla rahoja. Mutta eräs naistoveri sanoi: »minkätähden taas pitäisi perustaa uusi koulu, kun jo on Pieksämäellä talouskoulu, eikä sinne viime syksynäkään tullut niin paljon oppilaita kuin sinne sopii?» Niin Pieksämäki! Onhan Nikkarilassa talouskoulu, jossa opetetaan karjanhoitoakin. Mutta sinne ei oteta poikia. Missä siis km-pojat oppisivat lehmiiä hoitamaan ja lypsämään?! Missä?

Sitten kysyttiin minkätähden km-tytöt eivät täytä kaikkia paikkoja Pieksämäen talouskoulussa? Koulu on hyvä. Hauska on siellä olla. Työ ei ole liian raskas. Ja koulunkäynti siellä ei maksa mitään. Joku tytöistä sanoi, että hän ei voi mennä Pieksämäelle, kun oppiaika (2 vuotta) on liian pitkä. Toinen sanoi, että hän on oppinut taloustöitä kodissa, oman äidin koulussa.

Jotkut ehdottivat, että Pieksämäen talouskouluun otettaisiin muutamia opinhaluisia poikiakin oppimaan karjanhoitoa (ehkä kanojen hoitoakin?). Mutta siihen vastasi puheenjohtaja, että koulun perustajat ja lahjoittajat, neidet Bovallius, ovat sen kieltäneet. Pojat eivät pääse sinne mitenkään.

Joku ehdotti, että, jos vast'edes perustetaan maanviljelyskoulu km:lle, niin sen yhteydessä sopisi pitää lyhyempiä karjakkokursseja.

Joku ehdotti, että jossakin talonpoikaistalossa pidettäisiin 2 viikkoa tahi 1 kuukauden kestäviä karjakkokursseja km:lle.

Kun oli keskusteltu vähän aikaa, niin päätettiin: *ettei perusteta uutta karjakkokoulua km:lle. Jos km:t tahtovat oppia kar-*

janhoitoa, niin menkööt kuulevain kanssa samoihin karjakkokursseihin. Jos tytöt tahtovat vielä enemmän oppia karjanhoitoa, niin pyrkikööt Pieksämäen talouskouluun.

Reportteri.

Mihin ensimmäinen ryyppy vie?

Kun nuori mies elämässään ensikerran nauttii väkijuomia, merkitsee se samaa kuin, että hän ottaa ensimmäisen ryyppyn.

Mutta ensimmäinen ryyppy on porttina sille tielle, joka vie juoppouteen ja jota siis kutsutaan »juoppouden tieksi». Jokainen, joka ottaa ensimmäisen ryyppyn, hän avaa tämän portin ja astuu ensi askelia juoppouden tietä suoraan juoppoutta kohti, mikä ei enää kaukana ole.

»Anna pahalle sormesi, niin se vie koko kätesi ja lopuksi koko ruumiisikin. Alkoholi (väkijuomat) tekee aivan samalla tavalla. Ota ensimmäinen ryyppy, niin se alasmennessään vaatii toisen perässään, kolmannen j. n. e. Niin voi jatkua loppumatomiin. Sinä ehkä lopuksi hukut ryyppyihisi.

»Mies otti ryyppyn, ryyppy otti toisen ja lopuksi otti ryyppy miehen», sanoo sananlasku. Tämä sananlasku pitää hyvin paikkansa. Kun mies ottaa yhden ensimmäisen ryyppyn väkijuomia, vaikuttaa se niin ihmeellisesti, että hän pian ottaa toisen, kolmannen j. n. e. Mutta samalla on hän saanut itselleen vahingon; hän on joutunut juomahimon palvelijaksi, hänestä on tullut juomari. Pahuus voi helposti saada jalansijaa ihmisessä. Kun se kerran hiukankin on saanut jalansijaa, paisuu se yhä suuremmaksi ja suuremmaksi hirvittävällä nopeudella ja sellaisella voimalla, ettei ihminen itse kykene sitä vastustamaan.

Ensimmäinen ryyppy on porttina juoppouden tiellä. Vähän matkaa sitä kuljettuaan tulee vastaan pylväs, johon on kirjoitettu: »rikosten avaraan valtakuntaan». Siitä alkaa rikosten tie, joka on täynnä salaisia vaaroja ja kompastuskiviä.

Joka siis ottaa ensimmäisen ryyppyn, hän avaa samalla juoppouden tien portin ja alkaa astua sitä tietä salaperäisiä vaaroja

kohti. Hän sivuuttaa mainitun pylvään; jatkaa matkaansa ja jou-
tuu kovien koetusten alaiseksi. Hän milloin kompastuu sala-
kareihin, milloin vajoo syvyyksiin, mutta nousee ja jatkaa uudel-
leen matkaansa. Monia lankeemuksia ja paljon tuskaa kokeneena
hän vihdoin tulee pohjattomalle kuopalle, josta ei enää pääse
eteenpäin. Hän kurkistaa kuopan syvyyteen, kauhistuu sen poh-
jattomuutta ja yrittää palata takaisin, mutta vajookin samassa
sen pohjattomuuteen. Sen koommin ei häntä kukaan näe, sillä
hän jäi sinne ijäksi.

Sen pituinen se juoppouden ja rikosten tie, joka ensimmäi-
sestä ryypystä alkaa!

Pohjantähti.

Lappeenrannasta.

Lappeenrannan km. yhdistys on lähettänyt kesällä meille vuosikertomuksensa. Siitä otamme tähän muutamia tietoja. Lappeenrannassa ja sen ympäristöllä asuu useita km. Ennen he asuivat siellä tuntemattomina. Kuulevat ihmiset eivät heitä tunte-
neet, eivätkä tienneet heitä olevankaan. Km:llä ei ollut silloin
monta ystävää. Harva ajatteli, että heidän hyväkseen voisi jota-
kin tehdä. — Tuli sitten km:n matkapappi Lappeenrantaan ensi
kerran helmikuussa v. 1908. Hän keräsi km:t kokoon, opetti
heitä ja puhui heistä muutamille ystävällisille ihmisille. Varsin-
kin lastentarhan opettajatar, neiti A. Soriolaa pyysi pastori kokoo-
maan km. ja auttamaan heitä. Neiti S. totteli pyyntöä ja rupesi
pitämään pieniä kokouksia kodissaan, kunnan tuvalla ja Nuorten
kristillisen yhdistyksen kokoushuoneessa. Nämä kokoukset olivat
pieniä, yksinkertaisia vain. Kuvia katseltiin, kahvia juotiin ja
puhuttiin niin paljon kuin osattiin. Oltiin iloisia ja kiitollisia
tästä pienestä alusta.

Tuli sitten Kuuromykkäinliiton asiamies Lappeenrantaan
keväällä v. 1908. Hän piti kokouksen, jossa päätettiin perustaa
km. yhdistys Lappeenrannan ja ympäristön km:n keskuuteen.
Siihen yhdistykseen liittyi heti 11 km. ja 72 kuulevaa jäsentä.

Yhdistykselle kirjoitettiin säännöt. Km. liiton keskusballinto, eli johtokunta Helsingissä hyväksyi ja vahvisti ne säännöt ^{31/5} 1908. Tämän yhdistyksen tarkoituksena on »sopivalla tavalla valvoa km:ien harrastuksia ja edistää heidän hengellistä ja aineellista vaurastumistaan.»

Yhdistyksen johtokuntaan on kuulunut alusta alkaen 5 jäsentä: pastori Uno Nordström, puheenjohtajana, neiti Armas Soriola sihteerinä ja rahastonhoitajana, työmies Kaarle Vilenius, neiti Aina Mikonsaari ja maanmies Verner Muukkonen jäseninä.

Yhdistyksen kokouksia on pidetty joka toinen sunnuntai talven aikana Nuorten kristill. yhdistyksen talolla, tahi Lastentarhalla (jossa sihteerä on tarjonnut kahvia), tahi jonkun ystävällisen ihmisen kodissa. Huomattava on, että eräinä nimipäivinä (Villen, Matin y. m. päivinä) on »ylimääräisiä» kokouksia pidetty.

Kokouksissa on pääasiallisesti *seurusteltu*. On ollut paljon kysymistä ja kertomista.

Mutta km. yhdistyksen kokouksissa on myös ollut parempaakin. Niissä on puhuttu Jumalan sanaa. Ne ovat olleet siis pieniä jumalanpalveluksia. Puheenjohtaja y. m. ovat antaneet pieniä läksyjä raamatusta km:lle. Sunnuntaipäivän evankeliumitekstiä on luettu ja selitetty. Katkesmustakin on vähän luettu. Raamatun kuvia on katseltu.

Kesällä on tehty huvimatkoja. Jouluksi olivat km:t kutsutut Nuorten kristill. yhdistyksen joulukuusi-juhlaalle. — Km:t ovat käyneet ahkerasti kokouksissaan. Paljon olisi työtä, mutta on vähän sellaisia, jotka voivat ja tahtovat auttaa km. ja tehdä työtä heidän yhdistyksessään.

Yhdistyksellä on ollut ainoastaan tuloja viime vuonna 27 mk. 75 p. Lopuksi lausuu vuosikertomuksen kirjoittaja: suokoon Jumala siunauksensa yhdistyksen toiminnalle ja liittyköön yhdistykseen yhä enemmän Kristuksen rakkauden lämmittämiä ihmisiä, sillä työ km:n hyväksi on toivorikasta työtä.» — — Tämän lehden Toimitus on hyvin iloinen siitä työstä, mitä Lappeenrannan km:n hyväksi on viime vuonna tehty. Kunpa toisissakin kaupungeissa olisi niin ystävällisiä ihmisiä, jotka niin paljon ja samanlaisessa hengessä auttaisivat km. ja heidän yhdistyksiään! Hyvällä alulla on Lrannan km:n yhdistys.

Mutta ikävä seikka on se, että yhdistyksen puheenjohtaja, past. Nordström ja sihteeri, neiti Soriola ovat muuttaneet pois sieltä tänä syksynä. Kuka jatkaa heidän työtänsä? Sydämellinen kiitos heille, että alkoivat työn. Pyydämme, että ystävämme L. Rannassa eivät unohtaisi km., vaan jatkaisivat voimainsa mukaan työtä. Jumala auttaa ja siunaa työtä, kun Hänen nimensä kunniaksi sitä tehdään. — Lausumme past. Nordströmille ja niti Soriolalle täten kiitollisen tervehdysten sekä sen pyynnön, etteivät he koskaan unohtaisi km., vaan sielläkin, mihin ovat muuttaneet tulisivat auttamaan heitä. Nyt he jo ymmärtävät millä tavalla työtä on tehtävä ja minkälaista apua me tarvitsemme. »Tule ja auta meitä» (Apt. 16: 9)!

Kiitos entisestä avusta! Tervetuloa riveihimme uudestaan!

Kertomus Suomen Kuuromyökkäinliiton Tampereen haara-osaston (Tampereen Kuuromyökkäinyhdistyksen) toiminnasta vuonna 1908.

Kuluneen vuoden on yhdistys toiminut sääntöjensä mukaan pää-asiaassa saman ohjelman mukaan kuin edellisenä vuonna. Sunnuntaisin kello 4—9 on kokoonnuttu säännöllisiin kokouksiin, joihin ohjelman on laatinut kullakin kerralla erikseen siihen valittu toimikunta. Muutamia kertoja on myöskin kokoonnuttu aamupäivällä, jolloin on selitetty päivän tekstiä. Esitelmiä ja saarnoja vuoden kuluessa ovat pitäneet: liiton puheenjohtaja, toimittaja Julius Hirn Helsingistä, liiton asiamies toimittaja John Sundberg Helsingistä 2 kertaa, kuuromyökkäin matkapappi pastori H. Nyberg 2 kertaa, maisteri E. Lück Turusta 2 esitelmää raittiudesta ja rovasti V. Valli tulkin avulla saarnan uuteen kokoushuoneeseen muutettaissa.

Merkitapaus kaupungin kuuromykille oli että neljäs yleinen Suomen kuuromyökkäin kokous pidettiin Tampereella. Voimiansa mukaan otti yhdistys osaa tähän kokoukseen. Paikalli-

sena yhdistyksenä muistaa haara-osasto kiitollisena kansakoulujen johtokuntaa, joka maksutta luovutti Johanneksen kansakoulu-rakennuksen yleisen kokouksen käytettäväksi, sekä antoi majotukseen käyttää varastossa löytyviä kankaita.

Kesällä Juhannuksena tehtiin liiton kehotuksesta pieni huvimatka Kangasalle kuuromykkä Ida Viljavuon torppaan ja Jouluna joulujuhla.

Kun entinen kokoushuone oli ahdas ja epäterveellinen, vuokrattiin lokakuun alusta uusi kokoushuone, kamari ja keittiö Tam-melan Puistokatu 31:stä.

Ompeluseura on kokoontunut kuten ennenkin keskiviikko ja lauantai-iltoina. Ensimmäiset myyjäiset oli yhdistyksellä Nuorten Naisten Kristillisen Yhdistyksen myyjäisten yhteydessä Emauksessa joulukuun 7 päivänä.

Yhdistyksen huoneustoon on tilattu ja saatu ilmaiseksi seuraavat sanomalehdet: Kuuromykkäin Lehti, Tidskrift för Döfs-tumma, Tampereen Sanomat, Aamulehti, Tampereen Kaupunki-lähetys, Kotia Kohti, Betania, Kaikille ja Kiertolainen.

Miesten urheiluseurat on toimeenpanneet keskuudessaan useita urheilukilpailuja.

Yhdistyksen hallintoon ovat kuuluneet: allekirjoittanut puheenjohtajana ja sihteerinä, neiti Siiri Talvia rahastonhoitajana, neiti Ida Viljavuo herrat A. Sivula ja O. Toukola.

Jäsenluku oli joulukuun 31 p:nä 28 henkeä.

Evert Talvia.

Yhdistyksen puheenjohtaja
ja kirjuri.

*Tampereen Kuuromykkäinyhdistyksen rahaston tila joulukuun
31 p:nä 1908.*

<i>Tuloja</i>		<i>Menoja</i>	
tilikirjan mukaan . .	1,392: 73	tilikirjan mukaan . .	647: 45
		Säästö vuodelle 1908	745: 28
	Smk. 1,392: 73		Smk. 1,392: 73

Kirjeenvaihtoa.

»*Ketä voidaan sanoa raittiiksi*» niminen kirjoitus on meille tullut ja sen lähettäjä on myös myöhemmin ilmoittanut nimensä. Mutta lähettäjä ei liene itse ajatellut sitä kirjoitusta, vaan on ottanut sen jostakin kirjasta, tahi sanomalehdestä. Emme painata sitä siis lehtemme, kun ei ole ilmoitettu mistä se on otettu.

»*Kuuromykkäin avioliitosta*» niminen kirjoitus on myös tullut. Odotamme saavamme joskus vast'edes onnistuneemman kirjoituksen tästä tärkeästä asiasta henkilöltä, jolla on enemmän kokemusta tällä alalla kuin yllämainitun kirjoituksen tekijällä. Se jää siis painamatta.

Koko kesän ovat ystävämme ja auttajaimme kynät nyt leväneet. Syksy on tullut. Kesällä olette saaneet uusia voimia, uusia ajatuksia ja kokemuksia. Ottakaa nyt kynä käteen ja kirjoittakaa Kuuromykkäinlehteen pian, mitä kesällä on tapahtunut. Lehti odottaa hyvin suurella utelijaisuudella uutisia, sanomia ja kirjeitä joka puolelta. Lehtemme tarvitsee paljon apua. Toimittajain kynät kuivavat ja muste pullosta loppuu. Auttakaa toimittajia lähettämällä uutisia ja kirjoituksia! Jäämme odottamaan.

Tietoja kotimaasta.

Kuolleita. Olemme kuulleet, että viime kesäkuussa juhanuspäivänä kuoli Orimattilassa km. *Tahvo Nissala*, joka oli Porvoon vanhan km. koulun oppilaita. Emme tarkemmin tunne hänen ikäänsä j. n. e. kun kirjeenvaihtajamme ei ole vielä ehtinyt lähemmin meille siitä ilmoittaa. Toivomme ensi numeroon saavamme tarkempia tietoja.

Hausjärvellä, Ryttylän aseman luona kuoli kesällä km. *Iida Manner*, Turun koulun, neiti Erich'in (?) oppilas. Toivomme hänenkin kuolemastaan saavamme ensi numeroon tarkempia tietoja. — Pyydämme samalla, että lukijamme aina heti lähettäisivät meille tarkat tiedot kun kuoleman tapaus sattuu km:n keskuudessa. Pitäisi aina ilmoittaa vainajan ikä, missä kävi koulua,

mihin tautiin kuoli, oliko nainut tai naimaton j. n. e. Muistakin km:ää koskevista asioista olisi aina heti lähetettävä pieni uutinen postikortilla tai kirjeessä. Kirjeet ja uutiset sopii lähettää suoraan past. H. Nybergille, osoite Uusi kirkkotie 4, Helsinki.

Äänestämään! Ilmoittakaa pian tahdotteko, että »Kuuromykkäinlehti» suurennetaan ja tilaushinta korotetaan 2 mk:ksi, vai saako lehti vast'edeskin olla saman hintainen ja samankokoinen kuin ennen.

Kuuromykkäin urheilukilpailuihin Helsingissä syysk. 11 ja 12 päivä on ilmoittautunut yhteensä 39 kilpailijaa. Näistä on 5 Göteporista, 3 Tukholmasta, 2 Köpenhaminasta, 1 Kristiaaniasta, 6 Tampereelta, 3 Turusta, 3 maaseuduilta ja 7 Helsingistä.

Sairautta on tänä kesänä ollut paljon Helsingin km:n keskuudessa. Harjantekijä Antti Laukkanen loukkasi kätensä, mutta on se jo terve. Puuseppä Arthur Karlsson'in korva oli kipeä ja hänen täytyi maata muutamia viikkoja sairashuoneessa, on nyt jo terveempi. Kirjansitoja Kosti Piirainen sairastui kesälomalla ollessaan keuhkokuumeeseen ja makasi noin 4 viikkoa Kotkan sairaalassa. Hän on jo terveempi ja on työssään Veilin'in kirjansitomossa Helsingissä. Nyt on parast'aikaa 2 km. sairaana Helsingin diakonissa laitoksessa ja odottavat, että lääkäri heitä leikkaa, nimittäin rouva Hasselman, ollut sairaana noin 3 kuukautta, ja kirjansitoja Antti Ruotsalainen, jonka toinen jalka on kipeä.

Helsingin km:n yhdistyksen elämä kesän ajalla on ollut hyvin hiljaista. Ainoastaan sunnuntaina ovat yhdistyksen jäsenet tavanneet toisiaan »Satulinnassa». Siellä on käynyt paljon km. kuten näkyy siellä olevasta nimikirjasta. Siellä on kirja, johon jokainen vieras kirjoittaa nimensä. Monet km:t ovat olleet kesämatkoilla kotiseudullaan y. m. Hra J. Sundberg oli Ruotsinmaalla noin 2 kuukautta. Hän olisi tullut aikaisemmin sieltä pois, mutta kun siellä oli suuri työlakko, eikä sisävesien laivat kulkeneet, niin ei hän päässyt tulemaan, vaan täytyi odottaa kunnes laivat taas rupesivat liikkumaan. Muutoin on hra J. Sundberg nyt vähän sairaana, vaan toivomme pian paranevan. Kesän aikana on Helsingin km. yhdistys muuttanut uuteen huoneustoon, Rikhardinkatu 2. Se ei ole vielä järjestyksessä. Siellä on maalattu ja puhdistettu ja kaikki tavarat ovat sekaisin. Sentähden Kuuromykkäinlehden lähettäminen ja jakaminen tilaajille on käynyt hitaasti. Pyydämme anteeksi hitautemme ja lupaamme tehdä parannusta! Kohta tulee uusi huoneusto valmiiksi ja sitten se avataan jäsenille, sekä ompeluseurat, keskustelut, voimisteluseurat y. m. alkavat taas.

Huomautus haaraosastoillemme, eli km:n yhdistyksille maaseutukaupungeissa. Monet km:n yhdistykset eivät ole lähettäneet Km:n liiton johtokunnalle viime vuoden vuosikertomustaan. Se pitäisi meidän saada. Tässä lehtemme numerossa on painettuna Lappeenrannan ja Tampereen km:n yhdistysten vuosikertomukset. Toivoisimme saavamme myös kaikista muista yhdistyksistä pienen ja lyhyen kertomuksen siitä, mitä km:n yhdistys paikkakunnallaan on tehnyt km:n hyväksi. Olisi hauska nähdä ja lukea mitä ystävämme ja toverimme puuhailevat. Pyydämme että km:n yhdistysten *sihteerit* eivät tätä unohtaisi, vaan ymmärtäisivät, että tämä on heidän *velvollisuutensa*. Jos he eivät läheta vuosikertomusta, niin he ovat huonot sihteerit!

Lahden ja sen ympäristön km:n kokouksessa ja jumalanpalveluksessa viime elokuun 15 p:nä oli läsnä 30 km.

Onnettomuus tapahtui Sunilassa Kotkan lähellä elokuun 17 p. illalla km. Tahvo Mahkoselle (käynyt Porvoon vanhassa koulussa). Tukki vieri hänen jalkansa päälle. Oikea jalka meni kahdesta kohdasta poikki polven alapuolelta. Mahkonen on naimisissa kuulevan vaimon kanssa; heillä on 2 lasta. Sairasta hoidetaan Karhulan sairaalassa.

Tampereen talouskoulun oppilaaksi on otettu m. m. neiti Siiri Talvia (km.) Tampereelta. Tämä on puhuvien talouskoulun, alkoi elok. 16 päivä. Oppiaika kestää 4 kuukautta.

Käkisalmen kuuromyökkäinkoulu alkaa toisen lukukautensa ensi lokakuun 1 päivänä. Kouluun otetaan etupäässä 30 vuotta täyttäneitä kuuromykkiä, jotka eivät ennen ole koulua käyneet. Suotavaa olisi että kuuromykkäin sukulaiset ja ystävät toimittaisivat heitä kouluun.

Perhe uutisia. Kesäkuun 19 p:nä vihittiin Kokkolassa morsiamen kotona kuuromykkä neiti Sigrid Emilia Gustafsson (Telefoonimekanikko H. E. Gustafssonin tytär) ja puuseppä Karl Henrik Vieno myöskin kuuromykkä kotoisin Raisiosta.

60 vuotta täytti Kuopion kuuromykkäkoulun johtaja *Kust. Killinen* syysk. 7 p.

Kuuromykkä-urheilijat kunnostautuneet maaseudulla-kin. Viime heinäkuussa asuva Inkeröisissä Väinö Sihvola sai III palkinnon kolmiottelusta jossa oli kilpailtavana: kuulantyöntö, korkeushyppy ja 1,500 metrin juoksu. — Viime elokuussa juoksi E. Kettula (Iitti) toisena miehenä 1,000 metrin matkan 3 min. 5 sekunnissa ja sai hän myöskin IV palkinnon 5,000 metrin juoksukilpailussa saavuttaen hyvän ennätyksen 17 min. 49 sek.

Lupaava juoksijan alku! On ilahuttavaa nähdä, että maaseudulla asuvat kymykät harjoittelevat ahkerasti juoksua ja muuta voimistuttavaa urheilua, antaen hyvän esimerkin muille.

E. K.

Kuuromykkäin urheilukilpailut. Takäläisen Kuuromykkäin voimistelu- ja urheiluseuran toimeenpanemassa kymmenottelussa kaivertaja F. Schoultzin kiertävästä urheilukilvestä on saavutettu seuraavat parhaat tulokset.

Kuulantyöntö: A. Jokelainen $8.40 + 10.26 = 18.66$ m.; — Keihäänheitto: A. Jokelainen $20.90 + 35.60 = 56.50$ m.; — Kiekonheitto: A. Jokelainen $21.92 + 29.44 = 51.36$ m.; — Pituushyppy: A. Jokelainen $5.40 + 5.65 = 11.05$ m.; — Kolmiloikkaus: A. Jokelainen $11.50 + 10.72 = 22.22$ m.; — Korkeushyppy: A. Jokelainen $148 + 130 = 278$ cm.; — Seiväshyppy: (paremmalla puolella) V. Salomaa 220 cm.; — 100 m. pikajuoksu: A. Jokelainen $12 \frac{2}{5}$ sek.; — 400 m. pikajuoksu A. Jokelainen $58 \frac{2}{5}$ sek.; — 1,500 m. juoksu: O. Vetzell 5 min. $25 \frac{3}{5}$ sek.

Yhteenlaskettujen pisteiden perusteella sai: I palkinnon A. Jokelainen 750 pisteellä, II p. O. Vetzell 641 pist., III p. E. Karilas 614 pist. ja IV p. A. Laukkanen 584 pistettä.

Kymmenottelun voittajan nimi kaiverretaan urheilukilpeen ja samalla ikuistetaan hänen valokuvansa siihen.

Juoksukilpailut pidettiin jäsenten kesken 1,609 ja 5,000 metrin matkoilla viime lauantaina ja sunnuntaina. 1,609 metrin matkalla olivat tulokset: O. Tuomola 5 min. 23 sek., S. Vuokko 5 m. 40 sek. ja V. Salomaa 5 m. 48 sek. ja 5,000 metrin matkalla: O. Tuomola 18 min. 40 sek., S. Vuokko 20 m. 12 sek. ja V. Salomaa 21 m. 48 sek.

Yhteenlaskettujen aikatulosten perusteella saivat:

I p. O. Tuomola, 24 min. 3 sek.

II p. S. Vuokko, 25 min. 52 sek.

III p. V. Salomaa, 27 min. 36 sek.

Yllämainittujen tuloksien saajista ei kukaan saanut itselleen pokaalia, jonka saavuttamisen ehtona on juosta molemmat matkat yhteensä 24 minuutissa ja ensi palkinnon saajalla oli ennätys 9 sekuntia huonompi.

Kiitos!

Sydämelliset kiitokseni lausun täten kaikille niille, sekä entisille oppilailleni, että arv. työtovereilleni, jotka onnentoivotuksillaan muistivat minua täyittäessäni 60 vuotta.

Kust. Killinen.